

Udgives maanedlig af Den danske og norske Konferens.

Nr. 2.

Februar.

1911.

Danmark.

„Brødre! Mit Hjertes Ønske og min Begjæring til Gud for Israel er om deres Frelse.“ Saaledes udbryder den store Apostel, hvis Hjerter var fyldt med Kristi Kjærlighed. Men naar han betragtede dem som et Folk, da blev han bange. De bekendte sig til at være Guds udvalgte Folk. De havde tilsyneladende Nidkjærlighed for Gud; men ikke efter Kundskab. Aarsagen til alt dette var, at de ikke kjendte Guds Retfærdighed (Rom. 10, 1—3). De tragtede efter at tilægne sig en anden Retfærdighed. Men hvad blev Folgen af alt dette? De forkastede ham, gennem hvem Retfærdighed alene kunde erholdes — thi dette er det Navn, hvormed han skal kaldes: Herren vor Retfærdighed. Jer. 33, 16. Alt dette er skrevet os til Lærdom. De som tilkort, saa kan vi ogsaa let. Vi retfærdiggjøres kun gennem Kristus, ikke ved egen Bestræbelse; thi vor egen Retfærdighed, siger Profeten Esaias, er tun og befimmet Klædebon. Es. 64, 6. Det gælder nu som aldrig før, at Herrens Herlighed kan aabenbares (Es. 60, 1, 2), Herrens Retfærdighed skal ses. Derfor vaagn op, især dig din Styrke, Zion! Thi ingen uomstaaren eller uven skal mere komme ind i dig. Es. 52, 1. Der er ingen Tid at spille. Herren kommer snart. Der er endnu kun en saare liden Tid, saa kommer han, som skal komme, og han skal ikke tøve; men den retfærdige af Troen (den, som er iført Jesu Kristi Retfærdighed) skal leve. Men dersom nogen unddrager sig (som forud Israel gjorde) da har min Sjæl ikke Behag i ham. Læs det 61de Kapitel hos Profeten Esaias, og spørg dig selv: er det min Erfaring? Kan du sige af ganste Hjerter: Jeg vil glæde mig i Herren, min Sjæl skal fryde sig i min Gud; thi han har iført mig Frelsens Klædebon, i Retfærdighedens Røppe har han svøbt mig, ligesom Brudgommen, der sætter paa sig en Hue, prægtig som Præstens, og ligesom Bruden, der pryder sig med sine Smykker. Es. 61, 10. De, som fortsætter med det Arbejde, som Frelseren paabegyndte, nemlig at forkynde et godt Budskab for de fagtmobige, at forbinde dem, som har et sønderbrudt Hjerter, at udraabe for de fangne Fribede, de skal kaldes Retfærdighedens Lærebinder, Herrens Plantering til hans Forherliggelse. Es. 61, 1—3. Maatte vi ransage os

selv og se, om vi er i Troen. 2 Kor. 13, 5. Thi en saadan Erfaring, som ovenfor nævnt, er Kjendetegn paa Guds Folk, paa Guds Israel i disse sidste Tider. Det er dem, som vil forkynde dette sidste Aarsbudskab for en falden Verden, og det er dem, som til sidst vil staa paa Zions Bjerg Side om Side med Lammet. Maatte du og jeg have denne Erfaring her og være blandt den frelstes Stare paa sin Dag, er min Bøn.

Bylandsgade 38b, Fredericia. 21/1 1911. E. C. Jensen.

Merk!

Fra Br. V. K. Contradi har vi modtaget Meddelelse om, at han paa Grund af Aarsmøderne udenlands ikke vil kunne være i Stodsborg før den 22de Februar. Af denne Grund har vi ment at burde forandre Tiden for S. F. S. Generalforsamling, saaledes at denne nu vil blive holdt i Tiden 22de—25de Februar i Stedet for som tidligere meddelte den 18de—22de. Generalforsamlingens første Møde vil derfor blive afholdt her i Stodsborg Onsdagen den 22de Februar Kl. 2 Eftermiddag. Bore Mentigheder bedes erindre sig denne Forandring.

Stodsborg den 20de Januar 1911.

J. C. Raft,
Formand.

Erik Arnesen,
Sekretær.

Fra Missionsstolen.

Maaske mangen en her og der i Elevernes Hjem længes efter at høre lidt om, hvorledes vi har haft det her paa Stolen i Bønneugen. Vi kan med Glæde sige, at Herren har været os nær og velsignet os rigelig. Vi vidste, at mange vilde opsende Bønner for os i denne Tid, og disse Bønner har vissefælgelig været hørt. Hvert eneste Møde syntes saa højtideligt. Guds gode Vilje var iblandt os, og medens vi Møde efter Møde bad Herren drage os nær, voksede en stille Længsel efter at komme ud i Guds Vingård for at vinde Sjæle for Frelseren sig stærkere og stærkere i alle vore Hjerter. Kolportørstolen, der blev afholdt samme Tid og Sted, blev til gjensidig Velsignelse. Med Haab om, at Herrens

Ansigt altid skal lyse over os og at mange Arbejdere snart skal gaa herfra ud i den modne Høst, fortsattes Beredelsen derfor igjen i fuld Kraft. Haaber paa alles Forbønner.
N. P. N.

„Han har stor Brede; thi han ved, han har en liden Tid.“ Det synes, som om Mærkets Fyrste i det senere har lagt vidt omfattende Planer, og at han snart er færdig for det sidste store Angreb. Paa et stort Landsmøde, som Katolikkerne har afholdt i New Orleans, Amerika, vedtoges en Beslutning om at arbejde for Gjenneførelse af en Lov, „der skal forbyde det ene Samsund i sine Bøger, Blade og Tidsskrifter at tale nedfættende om andre Samsunds Tro“. Hvad her sigtes til forstaar hver eneste S-D. Adventist. Gud har givet os et Budskab, der advarer imod Tilbedelse af „Dyret og dets Billeder“. Med andre Ord, det Arbejde, Gud har givet os, gaar væsentligt ud paa at afløre den katolske Kirke og dens Verk. At følge i dette er at følge Gud. Hvis en saadan Lov altsaa kommer i Stand, skulde man tænke, at Politiet kunde standse hver eneste Presse, vi har i Amerika. Ingen Bog kunde da lovligt sælges mere og intet Blad kunde sendes i Posten. Hvad mon vore kjære Søskende tænker om saadanne Udsigter der over? Mon nogen der over skulde kunne sove under saadanne Omstændigheder? Men hvem ved for øvrigt, hvad der venter os alle sammen? Der er ingen Tvivl om, at den gunstigste Anledning, som vort Samsund nogen Sinde har haft til at hindre det at kunne virke i alle Lande, gives det nu. Vi bør alle overveje dette med Alvor. Skal vi ikke vaagne op? Er ikke Tiden kommen til for alle, som fan, at forlade Marken, Fisserbaaden, Skiltuen, Verkstedet og Kontoret for at tage fat paa Guds Gjerning? Hvem kan nægte det uden derved at fornægte Bibelen, Vidnesbyrdene og virkelige Kjendsgjerninger?

Hvad det angaar med os her i Scandinavien, saa er der Udsigter til, at der snart kan komme flere ud i Arbejdet. Vi har nu som før meddelt 55 unge Mænd og Kvinder paa vor Unionsstole, der alle brænder af Længsel efter at komme ud at gøre noget i Guds store Ringe; men dette er kun en Begyndelse. Vi haaber, at have 100 til næste Aar, og hvis vi rigtig forstaar Tidens Alvor, som vi burde, saa vil det naaes. Vi haaber, at Dagen er nær, da vi skal kunne sende én Arbejder til hver eneste By og et Kald om at lade sig forlige med Gud til hvert eneste Hjem. Ved om Aanden, Brødre, og I skal saa Pladsregn.
N. P. N.

Susbestyrerinde. Som saadan kan en slink Pige saa Blads straks (paa Grund af den nuværendes Sygdom). J. J. Schottland, Uhrmager, Ustred Danmark.

Finland.

Skjønt Finland egentlig hører udenfor det Landmarke, „Missions Efterretninger“ direkte spænder over, vilde jeg dog gerne bede om Blads for en liden „Efterretning“ her oppe fra Missionens yngste Konferens, og jeg gjør det med saa megen større Frimodighed, som jeg ved, at den danske Konferens nærer stor Interesse for sin yngre Søster, hvad den beviste ved Aarsmødet.

Saa ofte vi som en Familie har flyttet fra Sted til Sted, har vi dog egentlig aldrig for nu kjendt til virkelig „Hjemlængsel“ — Længsel efter den tidligere Missionsmark. Denne Hjemde er egentlig let forklarlig, naar vi tænker paa de mange og ofte ubehagelige fremmede Forhold, vi er komne ind i. Vi stod her overfor to nye Sprog, thi om end Svenskt, som en Sjettedel af Befolkningen taler, er saa ligt Dansk, saa mærkede vi dog — især min Familie — da vi kom her op, hvor forskjelligt det

Rapport over Tiende, Nytaarsoffer og S. D. Gaver fra Menighederne i Danmark for Oktober Kvartal 1910.

Menighedernes Navne	Antal Medlemmer	Tiende		Nytaarsoffer		S.-D.gaver	
		Kr.	Dre	Kr.	Dre	Kr.	Dre
Aalborg	58	505	32	77	51	14	50
Aarhus	48	575	00	203	00	28	00
Arden	17	174	10	21	25	8	05
Bronørslev	19	95	67	16	00		
Dronninglund	46	118	00	20	00		
Faaborg	11	122	66	19	50		
Fejø	3	20	00	78	55		
Frederikshavn	69	1050	75	231	84	8	55
Gabjund	13	2-3	90	25	00	14	00
Holbæk	8	30	08	13	00		
Holsted og Bramminge				96	30		
Hurup	15	108	50	24	25		
Jerslev	50	1273	21	146	23	32	00
Kjøbenhavn	228	3111	00	660	98	101	00
Ribe Hørlund	38	476	27	117	19	22	91
Denise	26	244	42	126	03	11	05
Ranbers	56	276	92	167	06	4	79
Ringe	20	308	85	53	30	12	00
Sindal	32	292	05	50	50	19	20
Stelund	29	81	90	13	65		
Støvsborg	190	2269	33	1865	00	35	10
Valfomagle	22	182	67	60	00		
Veje	41	302	32	149	52	22	72
Unionsstolen i Støvsb.				313	32		
Entelte		162	95	10	00	35	00
	1039	12065	87	4558	98	368	87

Zens Olsen.

Rapport fra Sabbatskolerne i Danmark for Oktober Kvartal 1910.

Stolens Navn	Antal Medlemmer	Gaver til Sabbatskolen		Gaver sendt til Distriktssekretæren	
		Kr.	Dre	Kr.	Dre
Aalborg	42	33	16	33	16
Aarhus	27	47	83	47	83
Arden	8	8	45	8	45
Bramminge	7	6	05	6	05
Bronørslev	21	9	25	9	25
Brørup	4	5	42	5	42
Dronninglund	40	11	11	11	11
Faaborg	3	6	27	6	27
Fejø	3	2	40	2	40
Fredericia	5	7	64	7	64
Frederikshavn	52	25	24	25	09
Gisløge		4	11	4	11
Gabjund	19	17	52	17	52
Helsingør	8	23	65	23	65
Hobro	3	4	50	4	50
Holbæk		2	00	2	00
Holsted	7	21	70	21	67
Hurup	5	5	25	5	25
Jerslev	47	24	50	24	50
Kjøbenhavn	147	106	70	106	70
Kvædrup	11	6	19	6	19
Ribe Hørlund	24	19	09	19	09
Denise	43	26	43	26	43
Ranbers	47	38	17	37	62
Ringe	4	5	39	5	39
Rudløbing	5	10	55	10	55
Sindal	19	14	42	14	42
Stelund og Hurup	23	21	89	21	89
Støvsborg	146	112	46	112	46
Valfomagle	11	6	00	6	00
Veje	19	11	25	11	25
Vejsrup		5	07	5	07
Vester Braa	7	4	07	4	07
Bogagerne	30	21	65	21	65
Unionsstolen	52	40	70	40	70
Entelte		6	20	6	20
	895	716	48	715	75

Christian Beberfen.

ogsaa var fra vort eget Tungemaal. Hvad det finste Sprog betræffer, saa er det netop saa svært og fremmedartet fra andre europæiske Sprog, som det var blevet sagt os paa Forhaand, og som vi var belavet paa at finde.

Jeg har med Flid studeret det finste Sprog den Tid, der har staaet til min Raadighed, og skjønt jeg ofte har maattet sande, at det med sine mange Kasus og Bøjninger i det uendelige er et meget vanskeligt Sprog, saa begynder jeg dog nu at forstaa det og kan gjøre mig fortrolig med den Tanke, at det lader sig gjøre at lære det. Jeg har ofte haft en Følelse af, at Søstende bad for mig, hvad Sprogstudierne betræffer, og det har styrket min Lyst til at faste mig over Arbejdet.

Gud har visseelig været god imod os, siden vi rejste fra Danmark, og ingensteds har vi set tydeligere Beviser paa, at han er den, som ordner alle Sager for os, kjærligt og vist, naar vi blot har Tillid til ham. Vi har faaet et godt Hjem i Tammerfors; hele Familien har kunnet glæde sig ved Sundhedens herlige Gøder — ogsaa vor lille Søn, vi fik sidst i August Maaned. Til vor Glæde viser det sig ogsaa meget lettere at være Vegetarere her oppe, end vi havde troet. Jeg har endnu ikke, skjønt jeg har været helt oppe ved Polarcirkelns Egne, behøvet at spise Kjød eller Fisk, og skjønt det er lidt dyrere at leve her, kan man nok saa, hvad man behøver som Vegetarere.

Siden jeg kom hertil, har jeg tilbragt en stor Del af Tiden paa Rejser, dels sammen med Dr. Andersen, før han rejste til Sverige, og dels alene; og jeg har overalt mødt en rigtig venlig Modtagelse af Søstende, som af Hjertet beder Gud gjøre mig til en Betsignelse her i den nye Arbejdsmark. Og jo mere jeg bliver bekendt med Forholdene og finder, at Herren nok ogsaa her kan bruge mig i sin Gjærning, desto mere svinder Længslen efter de gamle Forholde og vi føler os alle mere og mere tilfredse.

Paa mine Rejser har jeg fundet, at der ligger et stort Arbejde for os iblandt de finsttalende. Jeg beder derfor Herren give os flere finsttalende Arbejdere og Midler til at underholde dem med. Jeg har døbt 9 Personer, og her og der i Landet findes der sikkert ikke saa saa, som gennem vor Litteratur har faaet Sandheden kjærlig, og som blot behøver lidt mere Undervisning og Tilskyndelse for at komme helt over paa vor Side. Vi har tre Bibelarbejdere, en Prøveprædikanter og en ældre ordineret Prædikanter i Arbejde her. Med Udbredelsen af vore Bøger og Blade virker omtrent 20 Kolportører, for hvilke vi nys har holdt en Uges Kolportørskole. Herren velsignede denne meget for os, saa alle drog ud med nyt Mod paa det ikke altid saa lette Arbejdsfelt.

Jeg selv arbejder noget i Helsingfors, hvor jeg hver Søndag Aften holder offentlige Foredrag i Menighedens lille Forsamlingsaal. Her faar jeg saaledes god Anledning til at øve mig i det svenske Sprog. Der er en Del interesserede, der kommer stadigt, nogle saa holder Sabbaten. I Tammerfors har jeg holdt en Del Bibel-læsninger. En Familie, hvor Hustruen forstaaer Svensk, holder nu Sabbaten og glæder sig i hele Sandheden; en tredje har ogsaa begyndt at hvile paa Herrens Dag, og jeg tror, at Tammerfors er moden til offentligt Arbejde til næste Vinter.

Kjære Søstende! Kom os fremdeles i Hu i eders Bønner, ligesom vi daglig beder for eder! Vi er ved godt Mod og arbejder i Tillid til den Almægtiges Hjælp og Bistand; men vi hfinder os dog styrkede ved Forvisningen om oprigtige Troeskællers Forbøn! Hvor er det godt at vide, at alt vort Arbejde snart er fuldendt, at Skriben snart skal være udkjempet og Løn uddelt til de trofaste! Lad os alle høre til dem!

Hjertelig Hilsen fra Familie: og eders ringe Broder
L. Muderupad.

Norge.

Stien.

Det er os en Glæde igjen at skrive lidt om Virksomheden paa dette Sted, da vi har saa tydelige Beviser paa, at Herren er med os.

Det er her som paa andre Steder, at Tidens mange Forhøjtelser optager Sindene. Kinematograferne og Sporten trækker Ungdommen, ja ældre med, bort fra Guds-husene. Ved at foretage en Runde omkring i Kirkerne og Bedehusene kan man forvise sig om, at saa er Tilfældet. I Almindelighed klager Prædikanterne over liden Søgning. De fleste Samfund er repræsenterede her, og disse har igjen deres Forgreninger. I de fleste Tilfælde forlader disse ikke deres „egen Forsamling“. Trods alt har vi haft god Søgning til vore Møder, og Tilhørerskaren har vokset, efter som vi er bleven mere kjendt med Folket. De stadige Tilhørere faar vi Anledning til at besøge og holde Bibellesninger med. Vi ser, at Ordet gjør Indtryk paa manges Hjærter. I den sidste Tid har vi behandlet Sabbats- og Søndagspørgsmaal, uden at Tilhørertallet har gaaet ned.

Det er let tænkeligt, at vore Modstandere nu begynder at røre paa sig. En Tid har de virket mere i det stille, med at advare deres Medlemmer og andre mod at besøge vore Møder, da vor Lære er Branglære. Nogle hører derpaa, andre ikke. Nylig har en herbørende Disfentermenighed udgivet en Traktat paa 12 Sider, betitlet: „S. D. Adventisterne og Forsøningen.“ I denne søger Forfatteren at vise, at vi har en gudsbespottelig Forsøningslære, der forringer Kristi Død paa Korset osv. To Aftener indsendt to af nævnte Menigheds Medlemmer sig udenfor vort Lokale og uddelte Traktaterne blandt sine Tilhørere. Man forstaaer meget godt Hensigten; men vi tror, hvad Herren siger i 2 Kor. 13, 8.

Sidste Sabbat havde vi den Glæde, at have nogle nye med os. Efter hvad vi forstaaer, er det deres Hensigt at adlyde Sandheden. Andre vejes i Vægtstaaalen i denne Tid.

Da vort Menighedslokale er for lidt at indbyde andre til, har vi tænkt at udvide vore Teltpæle. Midlertidig har vi vore Sabbatsmøder i Loge „Genveit Bergelands“ Lokale, hvor vi ogsaa har de offentlige Møder. Det er Meninger, at Menigheden vil staffe sig et bedre og større Lokale, naar Anledning gives. Søstende her er ved „godt Mod, og vi som Arbejdere føler os opbyggede i Forvisningen om, at Herrens Sag ogsaa skal sejre paa dette Sted. Lad derfor, kjære Søstende, vore forenede Bønner opstige til Gud om hans Hjælp og Bistand.

Vore Brødre, Søstre og Medarbejdere hilses paa det hjerteligste.

L. Stene, N. C. Bergersen.

Dr. J. I. Voettcher fra Rusland skriver: „For nærværende besøger jeg sammen med Dr. Njaat Menighederne i Syd-Rusland. I Aftes holdt vi Møder i en By, hvor Præsterne for nogle saa Aar siden forfulgte vore Brødre og slæbte dem fra By til By. Det glæder os, at Sandheden har naaet nogle af disse Folk. Der er en vanskelig Sag at virke for dem, efter som de hver-ten kan læse eller skrive; men Herren giver os Sejer.“

Vore Søstende vil herester erholde 25% paa alle Traktater og Bøger udgivne paa vort Forlag. En Untagelse herfra gjøres med Sangbøger, „Ev. Sendebud“ og alle andre Bøger, som sælges for Nettopris.